

NR. 2

JUNI 2026

38. ÅRGANG

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

KØBENHAVNS
KOMMUNEKREDS

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

LEV Københavns Kommunekreds

BESTYRELSEN

Bestyrelsesmedlem, redaktør og kasserer:

Eva Gjõe, Højmosevej 10, 2400 København NV
Tlf. 2682 7933 - E-mail: eva.gjoe@gmail.com

Bestyrelsesmedlem:

Gitte Svarre Larsen, Holmbladsvænge 1, 1. th.,
2300 København S
Tlf. 2074 2763 - E-mail: louisemalene@webspeed.dk

Bestyrelsesmedlem, webmaster

og medlem af Handicaprådet:

Per Jonasson, Panumsvej 21, 2500 Valby
E-mail: per@valby.eu

Bestyrelsesmedlem:

Inge Rose Larsen, Søndergårds Allé 17, st. tv., 2760 Måløv
E-mail: ingeroselarsen@gmail.com

Bestyrelsesmedlem og redaktør:

Charlotte Pepke, Vibekegade 8, st. th.,
2100 København Ø - E-mail: cpep@city.dk

Udenfor bestyrelsen:

Revisor:

Jørn Jensen, Ole Borchs Vej 18, 2500 Valby
Tlf. 4091 9620 - E-mail: jnjsse3@gmail.com

Udgivelsesplan

Her er der en oversigt over Lev Københavns udsendelser samt deadline for aflevering af stof.

Redaktøren skal have dit bidrag senest

Blad nr. 1 31. januar 2025

Udgives: Marts

Blad nr. 2 29. april 2026

Udgives: Maj

Blad nr. 3 21. august 2026

Udgives: September

Blad nr. 4 23. oktober 2026

Udgives: November

ANNONCESALG

Rosengrenen ApS

Tlf. 86 95 15 66

Kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00

Mail: info@rosengrenen.dk

– hvortil alle spørgsmål
vedr. annoncer bedes rettet.

Sats og tryk: Intryk

Tlf. 70 21 10 00

www.intryk.dk

NR. 2 JUNI 2026 38. ÅRGANG

Lev
- LIVET MED UDVEKLINGSHANDICAP

KØBENHAVNS
KOMMUNEKREDS

Lev Københavns
Kommunekreds' bestyrelse

3

Lederen. Af Bestyrelsen

7

Beretningen 2024-2026

9

Kæmpestor tak til Steen
Stavnsgaard for indsatsen

15

Goddag og farvel

15

Når omsorg bliver til et dilemma

17

Ledsagelse

- eller mangel på samme

19

Indmeldelseskupon

23

Det er nu blevet forår. Forårsblomsterne pibler frem i jordbunden, og farver græs-dækket gult, blåt og hvidt. Man finder sin overgangsjakke frem, tvivler om paraplyen skal med i dag, bliver lidt længere på bænken. Man er i gang med at om-sætte sine vintervaner til forårsrutiner. Da vores tidligere formand skrev sidste leder til medlemsbladet, var jorden hvid, glat og grusset. Man gik de stier, der var i sneen og gav plads til gangbesværede. Vi hjalp hinanden lidt oftere og så i fjernsynet, når trafikken kørte langsomt eller skraldevognen ikke kunne komme frem.

I Lev København holdt vi vores generalforsamling d. 26. februar i år. Udover bestyrelsen var der fem medlemmer til stede. Der var dog også nogle afbud pga sygdom.

Vi fulgte vores dagsorden Steen Stavngaards beretning er med i dette nummer af Lev og, det samme er et indlæg fra Annette-Marie Jensen som rejste et problem om "Ledsagelse eller mangel på samme"

På denne aften var der tre bestyrelsesmedlemmer, Steen Stavngaard, Gert Thomsen og Hanne Berner, der valgte at stoppe i Levs bestyrelse. Det er tre personer, som har gjort et kæmpe stykke arbejde i Lev København og for Steens side også i Lands Lev. Vi vil gerne takke dem mange gange for deres stor indsats. Det står der mere om i dette blad, hvor Steen som det sidste har valgt at skrive indlægget "farvel og tak" til Hanne og

Gert. Samtidig har vi modtaget et indlæg fra Annette-Marie Frimann Jensen og Danielle Pröschold, som takker Steen for hans mangeårige virke i Lev.

Vi i bestyrelsen vil gerne takke både Steen, Gert og Hanne for deres kvalificerede og vedholdende indsats for Levs sag i Københavns Kommune, og for vores samarbejde i de forløbne år.

Der var desværre ingen, der ønskede at stille op til nyvalg til bestyrelsen. Det betyder, at bestyrelsen nu består af: Gitte S. Larsen, Per Jonason, Charlotte Pepke, Inge Rose Larsen og Eva Gjøe.

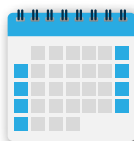
Lev København har igennem årene haft forskellige bestyrelsesposter rundt omkring i København. Det er ikke muligt for os nu, at besætte alle pladserne p.t. Vi har valgt at prioritere de vigtigste herunder Handicaprådet og vores 2 årlige møder med Jan Quist, centerchef for Længerevarende Boforner i København. Desuden har vi valgt at fortsætte uden formand og køre videre med kollektiv ledelse. Det kan blive en udfordring, som vi imødeser med stort engagement.

I Lev København vil vi forsat arbejde med vores overordnede indsatsområder: pårørende politik, fastholdelse og rekruttering af personale, og sikring af kvalitet i hverdagslivet.

Så selvom vi har sagt farvel til gode medlemmer og en formand i bestyrelsen, imødeser vi et spændende 2026.

Bestyrelsen i Lev København.

Beretningen 2024-2026

Jeg vil på vegne af bestyrelsen i denne beretning fortælle lidt om arbejdet i Lev København siden sidste generalforsamling den 29. februar 2024.

Vi fik ikke valgt en ny formand den gang, men blev på et efterfølgende bestyrelsesmøde blev bestyrelsen enige om, at vi ville fortsætte med en slags kollektiv ledelse hvor jeg godt nok formelt stod som formand. Formandens opgaver blev delt ud på bestyrelsen, og det har egentlig fungeret ganske godt.

Jeg vil dele min beretning op i punkter, som fortæller om bestyrelsens opgaver i perioden.

1) Da jeg lavede beretningen for ca. 2 år siden havde Borgerrepræsentationen vedtaget voldsomme besparelser på vores område.

Men det er slet ikke tilfældet denne gang. Da budgettet jo blev forelagt og vedtaget i et valgår, holdt BR lav profil og vores område blev langt hen af vejen skånet for de traditionelle nedskæringer. Men der var stadig ikke tale om tilførsel af midler til handicapområdet, så et forsøg på en egentlig genopretning af tidligere forsømmelser blev der desværre slet ikke tale om!

Så der er stadig en stor opgave for en kommende bestyrelse på dette felt.

2) Bostederne i København er stadig under et stort pres. Det lykkedes, i en vis forstand, at "redde" bostedet Lynghuset på den måde, at det genopstod med et nyt navn i lidt reduceret udgave (færre beboere); men dog sådan, at rigtig mange bor-

gere kunne blive boende i deres lejlighed på den samme adresse.

Men der er generelt, på mange bosteder i København, stadig for få ansatte til at bostederne kan give et værdigt liv til de beboere, der bor der.

Der er stadig ikke megen aktivitet ud af huset. Meget få steder bliver beboerne tilbudt ferier. Noget som for 15 år siden var en hel naturlig del af livet på et bosted.

3) I efteråret 2025 har Handicapaktivisterne (HAV) taget kostforholdene op ved at sende breve ud til pårørende for at få fundet ud af, hvordan f.eks. refusion af kost foregår de enkelte steder. Min erfaring siger mig desværre, at der er enorm forskel på de enkelte bosteders håndtering af denne sag. Da vi for en del år siden lavede noget tilsvarende, fandt vi eksempler på at tilgodehavende på op til 10.000 kroner ofte blev forsinket i op til et år. Helt urimelige vilkår for et menneske på førtidspension!

4) Københavns Kommune har i en del år haft en pårørende vejleder, Hanne Skov Henriksen, og hun har et par gange om året været inviteret til at deltage i vores bestyrelsesmøde for at fortælle om sit arbejde. På et møde i efteråret 2025 deltog Hanne sammen med en endnu ny vejleder Tine Thiesgaard Ovesen på vores møde for at holde os orienteret om deres funktion. I det blad, der udkommer i marts 2026 vil man kunne læse lidt mere om Tines arbejde.

Fortsættes side 11

5) Vi har stadig holdt møder med centerchefen Jan Quist et par gange om året, hvor vi laver dagsordenen og får diskuteret aktuelle problemer på området.

Specielt den nye struktur med en formel "nedlæggelse" af Borgercenter Handicap og hvordan det er blevet erstattet af én indgang, som skal behandle ALLE sager og sende det videre ud i et finmasket system. Vi har endnu ikke helt overblik over, om det virker på en bedre måde eller...

Hanne Berner har været en gennemgående person på møderne med Jan; men også undertegnede, Per Jonasson, Gert Thomsen og Eva Gjøe har deltaget i disse møder.

6) Af andre typer møder kan nævnes møder med Handicapaktivisterne et par gange om året. Begge grupper arbejder for den samme målgruppe, så det er vigtigt at støtte hinanden så resultaterne bliver så optimale som overhovedet muligt. På disse møder har Hanne Berner været vores repræsentant, og når hun nu forlader bestyrelsen vil en anden repræsentant overtage den vigtige funktion.

7) Så vil jeg sige lidt om det landspolitiske arbejde i Lev.

I 2024 sad jeg stadig i Levs økonomiudvalg, hvor vi prøver at få styr på den mere langsigtede økonomiske situation i foreningen. Vi har i mange år levet højt på de ejendomme, som foreningen anskaffede sig for rigtig mange år siden; men nu bliver flere af disse ejendomme for dårlige og bliver løbende solgt. Så derfor skal man finde andre gode indtægtskilder for at kompensere for ejendommene. Dette arbejde foregår stadig, men jeg trådte ud af udvalget i november 2024. Egentlig var det også meningen, at jeg ville udtræde af HB, hvor jeg har været med siden år 2000, men da ingen fra Ho-

vedstadsregionen stillede op, sagde jeg ja til en periode mere. Jeg sagde dog, at det ikke var helt sikkert at jeg ville sidde hele perioden ud (til november 2028).

Her i januar 2026 fik Lev i øvrigt en ny næstformand, da den fungerende næstformand Gunnar Hansen fra Nordsjælland ikke kunne få næstformandsposten til at fungere med sit daglige arbejde. Tiden slog simpelt hen ikke til. Så han frasagde sig posten den 31. december 2025.

Ny næstformand blev Line Natascha Larsen fra Downs Syndrom Foreningen. Hun blev valgt med overvældende flertal på et HB møde sidst i januar 2026.

8) Vi har også deltaget i Danske Handicaporganisationers (DH) arbejde i København, idet jeg har siddet som næstformand i et triumvirat der har været den daglige ledelse af DH. På det kommende årsmøde i marts 2026 bliver jeg nødt til at udtræde af den bestyrelse, da jeg ikke længere er bosiddende i København, hvilket er et KRAV (jeg bor nu på Frederiksberg).

9) Og så lidt om nogle af de henvendelser vi har fået i løbet af perioden

A) Københavns Kommune laver hver 2. måned en introduktion for alle nyansatte på socialområdet, og bad mig om at fortælle om pårørende og pårørende samarbejde. Jeg kunne ikke påtage mig opgaven, men da min kone Bente Holm havde lavet noget tilsvarende for Handicaprådet, sagde hun ja til at deltage. Det blev meget vellykket, og hun er nu engageret for resten af året.

Fortsættes side 13

B) Jeg blev også kontaktet af en gruppe pædagogstuderende, der spurgte om de kunne komme i praktik i vores bestyrelse! Jeg måtte pænt forklare dem, at det næppe var en god idé og sendte dem videre til et bosted og et dagtilbud!

C) Vi blev også i bestyrelsen kontaktet af en festarrangør, der ville arrangere en fest for vores målgruppe. Vi inviterede ham til et bestyrelsesmøde og diskuterede hans idé, men har efterfølgende intet hørt fra ham?

D) Der er også en del forældre, der kontakter mig for at høre om jeg kender et godt bosted og/eller et godt dagtilbud.

10) Vi har i over 35 år ejet en ejendom på Amagerbrogade 212B på Amager.

For en 7 år siden sagde Københavns Kommune deres engagement i butikken i stueetagen op, og vi fik med meget besvær fundet en ny lejer som indtil sidste sommer drev café i butikken. Da han sagde op, var vi meget i tvivl om vi skulle prøve at leje ud igen eller forsøge at sælge hele ejendommen. Kort før generalforsamlingen, her i februar, fik vi en potentiel lejer på banen, og nu er det op til den nyvalgte bestyrelse at beslutte om det igen skal være et lejemål eller et salg.

11) Så vil jeg slutte denne beretning med at sige lidt om poster i råd, nævn og udvalg.

I handicaprådet er vi repræsenteret af Per Jonasson. Vi er så heldige at Per gerne vil tage en periode mere, altså 2026-2029. Per blev genvalgt i november 2025 af DH. Per vil selv gøre rede for arbejdet i handicaprådet.

I Idrætsskolens bestyrelse har Gert Thomsen siddet.

I centerrådet har vi haft Eva Gjøe sidende indtil rådet blev nedlagt i forbindelse med omstruktureringen af Borgercenter Handicap.

Gitte Svarre Larsen sidder i bestyrelsen for et dagtilbud drevet af Asta Fonden.

Per Jonasson sidder i bestyrelsen for LAVUK.

Charlotte Pepke sidder i bestyrelsen for Ungdomsskolen UiU.

Birgit Andersen sidder i bestyrelsen på Lærkevej.

Og selv sidder jeg som formand for SUKA (aftenskole for bl.a. vores målgruppe). Ligesom jeg stadig sidder i Levs Hovedbestyrelse.

Det var så sidste gang, jeg lavede en årsberetning. Jeg kom ind i bestyrelsen i 1999, og har siddet som formand lidt over halvdelen af tiden.

Jeg har i den periode heldigvis været så heldig at møde mange engagerede mennesker, der alle har brændt for sagen at hjælpe mennesker med et udviklingshandicap til et så godt liv som muligt. Tak for det.

*Frederiksberg den 24. februar 2026
Steen Stavngaard*

Steen Stavngaard

Kæmpestor tak til Steen Stavngaard for indsatsen

På vegne af Handicapaktivisterne Annette-Marie Frimann Jensen og Danielle Prøschold.

En stor skikkelse i LEV Københavns bestyrelse, formand Steen Stavngaard er udrådt af bestyrelsen.

Det er nærmest en Nestor, der nu er stoppet med at være aktiv i bestyrelsen. Steen har igennem de seneste 27 år, heraf mindst 15 år i egenskab som formand, kæmpet for at forbedre vilkårene for kommunens borgere med handicap med specielt fokus på mennesker med udviklingshæmning.

Steen har utrætteligt holdt politikerne i ørerne igennem alle årene. Især via lederne i LEV-Bladet København, hvor han ofte har brugt spalteplassen til at påpege at de beslutninger som var vedtaget, eller tæt på at blive vedtaget på Københavns Rådhus, ville få vidtrækkende negative konsekvenser for LEVs målgruppe.

Steen har desuden siddet i Handicaprådet i 2 perioder, og siddet både i LEVs Hovedbestyrelse og forretningsudvalg i mange år, beklædt

utallige udvalg i LEV, der har handlet om både uddannelse, boligpolitik og mange andre emner. Derudover han Steen siddet i bestyrelsen i UiU, Venner af Captum, SUKA, og DH blot for at nævne nogle af de mange poster.

Mange af os, der i dag beskæftiger os med handicappolitik og pårørendepolitik, er blevet inspireret til denne interesse via Steen. I mange år jokede Steen og Danielle om, at hun var hans afløser. Hver gang hun kom ind i et udvalg, en bestyrelse eller andet indenfor handicappolitik, så havde Steen haft posten før hende, og hun var ikke den eneste der havde denne oplevelse.

Vi er derfor mange, der har meget at takke Steen for, både for hans utrættelige kamp, og som inspirator der har givet mange andre lyst til at arbejde med området.

Så herfra skal lyde en kæmpestor tak for den mangeårige indsat med at kæmpe for ordentlige forhold for handicappede mennesker i København og resten af landet.

Goddag og farvel

Af Steen Stavngaard.

Gert Thomsen kom ind i bestyrelsen ved valget i 2020 og valgte ikke at genopstille denne gang. Gert havde stor erfaring med vores målgruppe ved i mange år at være leder af Københavns største dagtilbud beliggende på Amager.

Så det var en glæde, da du stillede op og blev valgt i 2020. Dit store kendskab til målgruppen kunne du bruge i vores arbejde i bestyrelsen.

Da du stoppede som tilbudsleder var du en del år konsulent for Københavns Kommune og var bl.a. aktiv på pårørende politikken, og var medvirkende årsag til oprettelsen af Handicap Aktivisterne i København. Du var egentlig opsat på at opstille til Handicaprådet, men din bopæl i Tårnby gjorde at dette ikke var muligt. Men der skal selvfølgelig lyde en stor tak for din indsats i bestyrelsen.

Fortsættes side 17

Hanne Berner kom ind i bestyrelsen ved valget i 2022 og valgte ikke at genopstille denne gang. Hanne havde i en del år været super aktiv i Handicap Aktivisterne, men også på mange andre områder havde du erfaring for arbejdet i en bestyrelse, som havde til formål at give mennesker med et udviklingshandicap et så godt liv som overhovedet muligt. Denne viden kunne vi sagtens bruge i vores bestyrelse i Lev. Din inspiration i vores arbejde i bestyrelsen betød, at vi bl.a. indledte et frugtbart sam-

arbejde med kommunens pårørendevejleder. Dette samarbejde betød, at hun deltog et par gange om året i (en del) af vores møder. Også på møderne med en af cheferne i Borgercenter Handicap, Jan Quist, var du et fantastisk aktiv både med dagsordener før mødet, og med at holde Borgercenteret fast på vigtigheden af et godt pårørende samarbejde.

Men der skal selvfølgelig også lyde en stor tak for din indsats i bestyrelsen.

Når *omsorg* bliver til et dilemma

Af Therese Høybye Hansen, neuropædagog.

Jeg skriver dette som en mor, der står i et dilemma, jeg aldrig havde forestillet mig.

Min datter, Sophie, er 29 år og født med en kromosomfejl. Udviklingsmæssigt svarer hun til et barn på 3–5 år. Hun er nysgerrig, samler på ting, piller i alt hvad hun kan komme i nærheden af, og hun har brug for at de voksne omkring hende passer på hende – præcis som små børn har.

Sophie bor på 1. sal i en lille lejlighed på et botilbud. For at skabe tryghed og forebygge ulykker har jeg gennem årene sikret hendes hjem: vinduessikring, strømmen taget fra komfuret og en lås på toilettet, efter hun begyndte at lege der om natten. Det var nødvendigt, fordi hun ikke forstår fare, ikke kan vurdere konsekvenser og ikke kan handle på information.

Men nu er kommunens personale blevet uddannet i reglerne om magtanvendelse,

og jeg har fået besked på, at alt skal føres tilbage til "original" stand. Som om min datter var en hvilken som helst voksen, der kan tage vare på sig selv.

Ifølge lovgivningen betragtes forebyggende sikkerhedsforanstaltninger som magtanvendelse, når man er over 18 år. Først når man har "bevist", at andre tiltag ikke virker – og det er dokumenteret – må man sikre noget så basalt som et vindue eller et komfur. Indtil da skal man acceptere risikoen. Jeg føler mig tvunget til at svigte min egen datter. Det strider imod alt, hvad omsorg burde være.

På den anden side af denne type borgere, som Sophie, står fagpersoner som jeg. Jeg hedder Therese Høybye Hansen og er uddannet neuropædagog. Jeg har en master i neuropsykologi og organisationspsykologi. Jeg har igennem de sidste 10 år udelukkende arbejdet på bosteder, hvor dét at

Fortsættes side 19

kunne være sikker på at ens borger er i sikkerhed, når vi er nødt til at lade dem være uden opsyn i den rum tid hvor vores tilstedeværelse kræves et andet sted på matriklen, slet ikke er tilstede. Det sætter et unødigt pres på de mennesker, som skal udføre det gode pædagogiske arbejde. For man kan ikke være to steder på en gang. Vi har desværre ikke biologisk udviklet øjne i nakken, og øre der kan tages af og lægges hos den man er nødt til at forlade. Trods den faglige vurdering om at det kan være uhensigtsmæssigt og farligt, så længe man ved at der ikke er de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger i deres hjem, som man ved at borgeren har brug for for at være sikker i eget hjem, grundet en reduceret kognitiv evne tilsvarende et barn.

Når vi så alligevel træffer beslutninger baseret på faglige vurderinger om eks. at tage strømmen fra et komfur eller kogeplader, alene med det formål at forebygge alvorlige ulykker, så gør vi det vel vidende at det er ulovligt. Det er aldrig rart at arbejde med en viden om at noget du gør hver dag er

ulovligt, og det er heller ikke rart den dag det uanmeldte tilsyn kommer forbi, og ens leder render febrilsk rundt for at slutte ting til som hver dag er slukket, blot for at indikere denne dag, at alt er som det skal være.

Dette skaber hver dag også et fagligt dilemma, der fortjener stor opmærksomhed.

Derfor har vi lavet et borgerforslag, der skal sikre at forebyggende sikkerhedsforanstaltninger kan indgå som en naturlig del af omsorgspligten for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne. Ikke som magtanvendelse, men som helt almindelig beskyttelse af mennesker, der ikke kan beskytte sig selv.

Vi ved, at mange af jer i Lev står i lignende situationer – med voksne børn, der stadig har behov som små. Vi skylder dem, at systemet også ser det.

Kære politiker – hjælp os med at få lov til at beskytte vores børn.

§ Ledsagelse - eller mangel på samme

Annette-Marie Frimann Jensen (mor til 42-årig udviklingshæmmet datter).

Mangel på ledsagelse til de allersvageste borgere i Københavns Kommune er et stort problem. De mennesker der ikke kan få ledsagelse, kommer stort set ikke ud af deres hjem på botilbuddet, udover et evt. dagtilbud 3-4 dage om ugen, ca. 5 timer om dagen. Der er ikke personale til ledsa-

gelse, fordi normeringerne ikke muliggør noget som helst ekstra. Hvis der endelig er en individuel ledsagelse, kan det være i forbindelse med læge- eller tandlægebesøg. Der er altså mennesker, der stort set ikke bliver tilbudt nogen form for udflugter, aftenarrangementer, cafebesøg og andre

Fortsættes side 21

normale dagligdags aktiviteter, fordi de har brug for en ledsager.

Ved at søge gennem vores datters sagsbehandler, lykkedes det os at få individuel ledsagelse til hende 2 gange om året til besøg i hendes barndomshjem og to gange om året til et cafearrangement (weekend) i det dagtilbud, som hun bruger til hverdag. Det er absurd lidt ledsagelse!

Jeg vil derfor opfordre så mange pårørende som muligt til at søge om individuel ledsagelse med socialpædagogisk støtte (Servicelovens § 85) til konkrete arrangementer til jeres "børn", der ikke kan få /har fået tildelt ledsagelse efter Servicelovens § 97.

Brug evt. nogle af følgende argumenter:

- Skriv hvilken diagnose og hvilket handicap dit "barn" har. Fx epilepsi, cerebral parese, angst for mennesker, de ikke er bekendt med osv. Lidelser der er ensbetydende med, at der er behov for socialpædagogisk støtte, når der er arrangementer uden for bostedet.
- Skriv at din pårørende ikke kan bruge offentlige transportmidler.
- Skriv at mennesker uden funktionsnedsættelser naturligt altid vil have lyst til at besøge både cafeer, familie og venner.
- Skriv hvilket aldersniveau dit barn ligger på. Skriv at dit barn let kan miste koncentrationen og ikke selvstændigt kan vedligeholde kontakten til sit netværk.
- Skriv at dit "barn" absolut trives bedst med 1:1 kontakt, hvis der skal foregå noget "ud af huset".
- Skriv nogle konkrete ønsker ned: bed om

hjælp til at besøge familien, bed om hjælp til at komme i biografen/teatret, på cafe nogle gange om måneden.

- Skriv at du nok skal sørge for, at de datoer der vil være aktuelle meddeles i god tid. Du er klar over, at individuel ledsagelse skal kunne planlægges i vagtplanen.
- Skriv at du ved, at kommunen efter serviceloven skal tilbyde den nødvendige socialpædagogiske støtte til aktiviteter, så borgere med betydelig nedsat funktionsevne (...) så vidt muligt er i stand til at leve og udfolde sig på lige fod med andre. Se og henvis til Ankestyrelsens principafgørelse nummer 29-17.
- Begrund yderligere med, at der også i konventioner og menneskerettigheder står, at mennesker med handicap skal have og leve en tilværelse, der er så nær det normale som muligt.
- Klag over et evt. afslag. Det er krævende, men måske giver det resultat.
- Set i lyset af ovenstående er det en virkelig god nyhed, at mange pårørende, medarbejdere og borgere er lykkedes med at få kørsel til Voksenklubben Lavuk, som jo ellers var sparet væk. Desværre kan man forstå, at det nu kun er én gang om ugen at man kan komme til et fritidstilbud om aftenen. Og så skal man være taknemmelig for det. Jeg er sikker på, at alle kæmper videre for at få et tilbud om flere ugentlige kørsler igennem på længere sigt. Derfor synes jeg også, at vi der er pårørende til de allersvageste skal kæmpe for, at vores "børn" kan komme på en udflugt i hvert fald et par gange om året.....

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

Medlemskontingent: sæt venligst X

- ☐ Enkeltmedlemskab 350 kr.
☐ Husstandsmedlemskab 700 kr.

Betal først, når girokortet modtages.

Undertegnede ønsker at blive medlem af **Lev København**

SKRIV VENLIGST MED BLOKBOGSTAVER:

Navn:	
Adresse:	
Postnummer:	By:
Telefon:	E-mail:
Samlevers navn (husstandsmedlemskab):	
Samlevers telefon:	E-mail:

Lev er en interesseorganisationen, der siden 1952 har arbejdet for at forbedre vilkårene for mennesker med udviklingshandicap.

Lev · Thistedgade 10, 1. tv. · 2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696 · Fax 3635 9697 · E-mail: Lev@lev.dk · www.lev.dk

Meld dig ind
i Lev her:

Du kan også tilmelde dig på www.lev.dk

HUSK
PORTO

Lev
Thistedgade 10, 1. tv.
2630 Taastrup